

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

**SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI
HOTĂRÂREA NR. 4 J/08.06.2011**

Pe rol soluționarea acțiunii disciplinare formulată de comisia de disciplină pentru judecători împotriva pârâtului A.A., judecător în cadrul Judecătoriei O., având ca obiect săvârșirea abaterii disciplinare constând în încălcarea prevederilor legale referitoare la incompatibilități și interdicții privind judecătoria și procurorii, prevăzută de art. 99 lit. a) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

La apelul nominal, făcut în ședință publică, a răspuns comisia de disciplină pentru judecători, prin reprezentanți - inspectori A.M. și G.F. și pârâtul judecător A.A..

Procedura de citare legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefă, după care,

Secția procedează la audierea pârâtului judecător A.A. cu privire la fapta reținută în sarcina sa, declarația fiind consemnată în scris și atașată la dosarul cauzei.

În continuare, s-a acordat cuvântul părților cu privire la probațiune.

Reprezentantul comisiei de disciplină pentru judecători și pârâtul judecător A.A. au învederat că nu au alte probe de solicitat, decât cele administrate în cursul cercetării disciplinare.

Nemaifiind alte cereri de formulat sau excepții de invocat, Secția apreciază

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

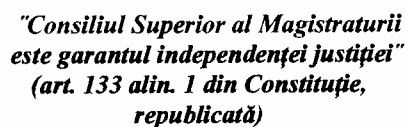
cauza în stare de judecată și acordă cuvântul părților pe fondul cauzei.

Având cuvântul, reprezentantul comisiei de disciplină pentru judecători solicită admiterea acțiunii disciplinare, așa cum a fost formulată și aplicarea unei sancțiuni prevăzută de dispozițiile art. 100 din Legea nr. 303/2004, privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pârâtului judecător A.A., pentru abaterea disciplinară prevăzută la art. 99 lit. a) din același act normativ.

Sub aspectul situației de fapt, reprezentantul comisiei de disciplină pentru judecători arată că, în esență, în anul 2009, s-a formulat o cerere de chemare în judecată de către un primar, solicitând să se constate nulitatea unui titlu de proprietate emis de Comisia Județeană pentru Stabilirea Dreptului de Proprietate asupra Terenurilor, precum și nulitatea absolută a procesului - verbal de punere în posesie emis de Comisia Locală pentru Stabilirea Dreptului de proprietate asupra Terenurilor, cauza fiind repartizată aleatoriu în sistem informatic prin programul ECRIS completului de judecată C 8, a cărei componență a fost asigurată de către domnul judecător A.A..

Împotriva hotărârii pronunțate de către domnul judecător s-a declarat recurs, iar prin decizia civilă nr. 993/23.11.2009, pronunțată de Tribunalul B. - Secția civilă, a fost admis recursul, sentința a fost casată și cauza a fost trimisă spre rejudecare aceleiași instanțe. Tribunalul a reținut, în esență, că acțiunea a fost respinsă de prima instanță cu o motivare sumară și că nu a analizat corespunzător fondul cauzei.

După casarea cu trimitere spre rejudecare, cauza a fost înregistrată pe rolul Judecătoriei O. la data de 01.04.2010, sub nr. 2348/270/2010, fiind repartizată

Reprezentantul comisiei de disciplină pentru judecători a solicitat a se reține că obiectul prezentei acțiuni nu îl constituie practica neunitară în cazurile de incompatibilitate ale judecătorului, ci lipsa de acțiune a domnului judecător A.A. care, într-o situație de incompatibilitate, nu a aplicat remediul procedural prevăzut de lege pentru ca un alt judecător să aprecieze asupra stării de incompatibilitate. Consecința acestei inacțiuni a fost aceea că nici până la acest

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

moment cauza nu a fost soluționată, procedurile judiciare fiind prelungite în mod excesiv.

În concluzie, reprezentantul comisiei de disciplină pentru judecători a solicitat admiterea acțiunii disciplinare așa cum a fost formulată, iar la individualizarea judiciară a sancțiunii ce urmează a fi aplicată față de domnul judecător A.A. să fie avute în vedere și circumstanțele personale ale acestuia.

Având cuvântul, pârâtul judecător A.A., a precizat că la nivelul instanței au existat situații în care au fost formulate cereri de abținere de către colegi de ai săi, care au fost respinse, și așa se explică motivul pentru care nu a formulat cerere de abținere în cauza reținută în acțiunea disciplinară.

În concluzie, a arătat că acțiunea disciplinară este întemeiată în fapt și în drept și că lasă la aprecierea Secției soluția ce se va pronunța.

Secția constată închise dezbaterile și reține cauza în pronunțare.

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI

Deliberând, asupra acțiunii disciplinare, constată următoarele:

Prin acțiunea disciplinară înregistrată pe rolul Secției pentru judecători, sub nr. 4/J/2011, comisia de disciplină pentru judecători a solicitat Secției, ca prin hotărârea pe care o va pronunța, să dispună aplicarea uneia din sancțiunile prevăzute de art. 100 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare, pârâtului A.A., judecător în cadrul Judecătoriei O., pentru săvârșirea abaterii disciplinare, constând în încălcarea prevederilor legale referitoare la incompatibilități și

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

interdicții privind judecătoria și procurorii, prevăzută de art. 99 lit. a) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare.

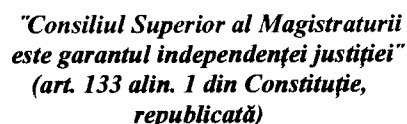
În motivarea acțiunii disciplinare s-a reținut în esență, că pârâtul judecător a pronunțat sentința civilă nr. 1552/12.05.2010 și sentința civilă de completare a dispozitivului hotărârii nr. 2216/04.08.2010, în dosarul nr. 2348/270/2010, dosar înregistrat ca urmare a casării cu trimitere spre rejudecare a sentinței civile nr. 1611/22.05.2009, pronunțată tot de către domnul judecător A.A., fără ca acesta să invoce incidentul procedural cu privire la abținerea sa de la judecare, întrucât pronunțase anterior hotărârea casată.

În drept, comisia de disciplină pentru judecători și-a întemeiat acțiunea pe dispozițiile art. 98 – 101 din legea sus-menționată.

Pârâtul judecătorul nu a depus întâmpinare.

În declarația dată în fața Secției, pârâtul judecător și-a menținut poziția adoptată în cursul cercetării disciplinare și a arătat că situația de fapt reținută este reală, însă se datorează unei practici neunitare existente la nivelul Judecătoriei O., referitor la modul de soluționare a cererilor de abținere formulate în cauzele în care în recurs s-a dispus casarea cu trimitere spre rejudecare. Astfel, pârâtul judecător a arătat că, deși personal a considerat că în cauzele în care instanța de control judiciar a casat soluțiile adoptate de acesta există o stare de incompatibilitate și a formulat cereri de abținere, parte din acestea i-au fost respinse, acesta fiind motivul pentru care în dosarul nr. 2348/270/2010 nu a mai formulat cerere de abținere.

Pe fondul cauzei, analizând probele administrate în cauză, Secția pentru

Prin cererea înregistrată pe rolul Judecătoriei O., sub nr. 1352/270/2009, reclamantul Primarul Municipiului O. a chemat în judecată pe pârâtul Varga Emil, solicitând să se constate nulitatea titlului de proprietate nr.501164/16.04.2008 emis de Comisia Județeană pentru Stabilirea Dreptului de Proprietate asupra Terenurilor, precum și nulitatea absolută parțială a procesului-verbal de punere în posesie nr. 9265/9.03.1993 emis de Comisia Locală pentru Stabilirea Dreptului de Proprietate asupra Terenurilor.

Cauza a fost repartizată aleatoriu în sistem informatic prin programul ECRIS completului de judecată denumit C8, a cărei componență a fost asigurată de către pârâtul judecător A.A..

Prin sentința civilă nr. 1611/22.05.2009, pronunțată de către pârâtul judecător s-a respins ca neîntemeiată cererea formulată de către Instituția Primarului Municipiului O. în contradictoriu cu pârâții V.E., Comisia Locală pentru Aplicarea Legii nr. 18/1991 O. și Comisia Județeană B. pentru Stabilirea Dreptului de Proprietate asupra Terenurilor, reținând că cele două comisii de aplicare a Legii fondului funciar, în limitele competenței lor, au reconstituit dreptul de proprietate pentru suprafața de 3822,4 mp prin T.P. nr. 501164/2008 în baza sentinței civile nr. 1744/26.07.2007 a Tribunalului G., hotărâre care nu a fost atacată de nici o instanță de control.

Împotriva acestei sentințe au declarat recurs Instituția Primarului Municipiului O. și Comisia Locală pentru Stabilirea Dreptului de Proprietate O..

Prin decizia civilă nr. 993/23.11.2009, pronunțată de Tribunalul B. - Secția civilă (fila 13 din dosar nr. 84/CDJ/2011), a fost admis recursul, sentința recurată

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED]

a fost casată și cauza a fost trimisă spre rejudecare aceleiași instanțe. Pentru a pronunța această soluție tribunalul a reținut că cererea de chemare în judecată a fost formulată exhaustiv de către reclamante, fiind invocate mai multe motive de fapt și de drept decât cele la care a făcut referire instanța de fond în considerentele sentinței recurate, iar simpla trimitere la sentința civilă nr. 1744/26.07.2007 a Tribunalului G. și la art. III din Legea nr. 169/1997, este nesatisfăcătoare în condițiile în care reclamantele au invocat lipsa calității de membru cooperador în persoana pârâtului V.E. și dispozițiile art. 11 din Legea nr. 18/1991.

De asemenea, a mai arătat instanța de recurs că rezolvarea irevocabilă de către altă instanță a cererii având ca obiect nulitatea procesului-verbal de punere în posesie ridică problema autorității de lucru judecat, care trebuia pusă în discuția părților și soluționată ca atare. S-a apreciat, în consecință, că, avându-se în vedere maniera în care au fost redactate considerentele sentinței recurate, tribunalul nu poate cenzura legalitatea și temeinicia acesteia în raport de motivele de recurs invocate, întrucât prima instanță nu a analizat corespunzător fondul cauzei.

După casarea cu trimitere spre rejudecare, cauza a fost înregistrată la Judecătoria O. la data de 01.04.2010, sub nr. 2348/270/2010.

În conformitate cu prevederile art. 99 alin. (6) din Regulamentul de ordine interioară, cauza a fost repartizată manual completului de judecată prezidat de către pârâtul judecător, primul termen de judecată fiind stabilit la data de 21.04.2010.

Conform încheierii de ședință de la acest termen (fila 213 din dosar nr.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

84/CDJ/2011), completul de judecată a fost prezidat de către domnul judecător A.A., care a încuviințat cererile de amânare formulate de Comisia Locală O. și Instituția Primarului O. și a acordat termen de judecată la data de 12.05.2010.

La termenul de judecată din 12.05.2010 au avut loc dezbaterele asupra fondului cauzei, iar prin sentința civilă nr. 1552/12.05.2010 (filele 15 și 219 din dosar nr. 84/CDJ/2011), pârâțul judecător A.A. a admis cererea formulată de reclamant și a constatat nulitatea absolută a titlului de proprietate nr. 501164/16.04.2008, pronunțându-se a doua oară asupra fondului, deși se afla într-o situație de incompatibilitate.

Prin sentința civilă nr. 2216/04.08.2010 (fila 228 din dosar nr. 84/CDJ/2011) pârâțul judecător a admis cererea de completare a sentinței civile nr. 1552/12.05.2010, formulată de către Instituția Primarului Municipiului O. și s-a dispus completarea acestei hotărâri cu mențiunea constatării nulității absolute a procesului-verbal de punere în posesie nr. 9265/9.03.1993.

Împotriva sentinței civile nr. 1552/12.05.2010 a declarat recurs pârâțul V.E., unul din motivele de recurs fiind faptul că hotărârea pronunțată de Judecătoria O. în rejudecare este lovită de nulitate, întrucât cauza a fost soluționată atât în primul ciclu procesual, cât și în al doilea ciclu de judecată de același judecător, adică de către pârâțul judecător A.A..

Prin decizia civilă nr. 142/24.02.2011 Tribunalul B. - Secția civilă (fila 288, dosar nr. 84/CDJ/2011 a admis recursul declarat de recurentul-pârât V.E. împotriva sentinței civile nr. 1552/12.05.2010, a casat sentința civilă atacată și a trimis cauza spre rejudecare la aceeași instanță.

În considerentele deciziei, instanța de control judiciar a reținut că atât

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

sentința civilă nr. 1611/22.05.2009, cât și sentința civilă nr. 1552/2010 au fost pronunțate de același judecător, astfel încât s-a apreciat că sunt aplicabile dispozițiile art. 24 alin. (1) teza a II-a Cod de procedură civilă, în sensul că este incident cazul de incompatibilitate ce vizează pronunțarea hotărârii în aceeași pricină, după casarea cu trimitere spre rejudecare, de către judecătorul care a pronunțat hotărârea casată, iar nerespectarea acestei norme imperative de organizare judiciară atrage nulitatea absolută a hotărârii pronunțate.

În concluzie, Secția reține că pârâtul judecător, aflat într-o situație de incompatibilitate, respectiv cea prevăzută de art. 24 alin. (1) Cod procedură civilă, nu a aplicat remediul procedural prevăzut de lege pentru ca un alt judecător să aprecieze asupra stării de incompatibilitate.

Fapta, astfel cum a fost reținută, a rezultat din coroborarea declarațiilor și notelor de relații, date de pârâtul judecător atât în faza cercetării disciplinare, cât și în fața Secției care se coroborează cu înscrisurile aflate în dosarul de cercetare disciplinară nr. 84/CDJ/2011 din care rezultă că, deși pârâtul judecător cunoștea că în dosarul nr. 2348/270/2010 se afla în stare de incompatibilitate, deoarece pronunțase o hotărâre asupra fondului cauzei în primul ciclu procesual, nu a formulat cerere de abținere de la judecată și a soluționat cauza și în al doilea ciclu procesual.

Fapta pârâtului judecător contravine dispozițiilor art. 24 alin. (1) care prevăd că judecătorul care a pronunțat o hotărâre într-o pricină nu poate lua parte la judecata aceleiași pricini în apel sau în recurs și nici în caz de rejudecare după casare. De asemenea, fapta contravine și dispozițiilor art. 5 alin. (2) și art. 10 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești care prevăd

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED]

obligăția judecătorului de a participa la ședințele de judecată, în complete stabilite conform legii și obligația de a se abține, potrivit legii, în situația în care există un caz de incompatibilitate.

Dispozițiile art. 24 alin. (1) Cod procedură civilă, reglementează expres o situație de incompatibilitate, care dă naștere unei obligații de abținere din partea judecătorului, menită a asigura cerința de imparțialitate, încrederea pe care trebuie să o inspire instanțele judecătorești pentru a fi respectate exigențele art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, lipsa prejudecăților și atitudinea nepărtinitoare sunt elemente definitorii ale imparțialității, iar existența imparțialității în sensul articolului 6 paragraf 1 din Convenție trebuie determinată conform unui test subiectiv, pe baza convingerilor personale ale unui anumit judecător într-o anumită cauză, dar și conform unui test obiectiv, vizând să stabilească dacă un judecător a oferit suficiente garanții pentru a exclude orice îndoială legitimă în această privință.

Participând la judecarea cauzei, la termenul de judecată din 21.04.2010, la dezbaterile din 12.05.2010, pronunțând a doua oară soluția în cauză prin sentința civilă nr. 1552/12.05.2010, în același dosar, pronunțând ulterior și sentința civilă nr. 2216/04.08.2010, prin care a fost admisă cererea de completare a sentinței civile nr. 1551/12.05.2010 formulată de către reclamantă, au fost încălcate dispozițiile legale referitoare la incompatibilități, prevăzute de art. 24 Cod de procedură civilă, aspecte constatate și de către instanța de control judiciar.

Consecințele neinvocării cazului de incompatibilitate de către pârâțul judecător sunt crearea unei suspiciuni legitime că magistratul a fost imparțial,

[REDACTED]

suspiciune întărită de considerentele deciziei civile nr. 142/24.02.2011 a Tribunalului B. - Secția civilă și pronunțarea unei hotărâri lovită de nulitate absolută, care a condus, implicit, la prelungirea excesivă a procedurilor judiciare, prin trimiterea cauzei spre rejudecare.

Secția reține că vinovăția pârâtului judecător rezultă din faptul că, deși știa de împrejurarea că a pronunțat hotărârea în cauză într-un ciclu procesual anterior, nu a respectat dispozițiile legale referitoare la incompatibilități.

Referitor la apărărilor formulate de pârâtul judecător A.A. în sensul existenței unei practici neunitare la nivelul instanței în materie de incompatibilități, Secția urmează să le înlăture, întrucât, deși reală susținerea pârâtului judecător, această practică nu înlătură obligația acestuia de a expune ori de a invoca situația de incompatibilitate.

Fapta săvârșită de către pârâtul judecător A.A., astfel cum a fost reținută, prin prisma prevederilor Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare, întrunește elementele constitutive ale abaterii disciplinare constând în încălcarea prevederilor legale referitoare la incompatibilități și interdicții privind judecătoria și procurorii și prevăzută de articolul 99 lit. a) din același act normativ.

La individualizarea sancțiunii ce se va aplica, în condițiile art. 100 din Legii 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare, Secția va avea în vedere gravitatea concretă a faptei săvârșite de pârâtul judecător, urmările acestei, atitudinea pe care pârâtul judecător a înțeles să o adopte pe parcursul procesului și circumstanțele personale ale pârâtului judecător.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

În baza articolului 100 lit. a) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor republicată cu modificările și completările ulterioare, va aplica pârâtului judecător A.A. sancțiunea avertisment.

Văzând și dispozițiile art. 48 și art. 49 alin. 2 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare,

Pentru aceste motive,

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Admite acțiunea disciplinară formulată de Comisia de disciplină pentru judecători împotriva domnului A.A. – judecător în cadrul Judecătoriei O..

În baza art. 100 lit. a) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare, aplică domnului A.A. - judecător în cadrul Judecătoriei O., sancțiunea avertisment, pentru săvârșirea abaterii disciplinare prevăzută de art. 99 lit. a) din același act normativ.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare, la Completul de 5 judecători al Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Pronunțată în ședință publică.

Irevocabilă prin neexercitarea căii de atac a recursului.